No. 37025

Norway
and
Iceland

Agreement between Norway and Iceland on fishery and continental shelf questions. Reykjavik, 28 May 1980

Entry into force: *13 June 1980 by notification, in accordance with article 11*

Authentic texts: *Icelandic and Norwegian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Norway, 8 November 2000*

Norvège
et
Islande

Accord entre la Norvège et l'Islande relatif aux questions concernant la pêche et le plateau continental. Reykjavik, 28 mai 1980

Entrée en vigueur : *13 juin 1980 par notification, conformément à l'article 11*

Textes autbentiqucs : *islandais et norvégien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Norvège, 8 novembre 2000*

[TRANSLATION - TRADUCTION][1]

AGREEMENT BETWEEN NORWAY AND ICELAND ON FISHERY AND CONTINENTAL SHELF QUESTIONS

The Governments of Norway and of Iceland.

Recognizing the need to take effective measures for the conservation, rational exploitation and reproduction of the living resources of the sea, and furthermore for the rational exploitation of the natural resources on and in the continental shelf,

Recognizing that under international law it is the two countries, as coastal States, which bear the main responsibility for the effective conservation and rational exploitation of these natural resources,

Recognizing the importance of coordinated, close and friendly cooperation between the two countries in order to secure these aims and recognizing likewise the necessity of coordinated cooperation with other affected countries in order to secure these aims,

Recognizing Iceland's strong economic dependence on the fisheries, cf. Article 71 in the text of the Conference on the Law of the Sea,

Considering that Iceland has established an economic zone of 200 nautical miles and that Norway will in the near future establish a Fishery zone round Jan Mayen,

Recognizing the special circumstances of importance for the drawing up of a dividing line between the two countries in the sea areas concerned for fishery and continental shelf purposes,

Expressing their apprehension with regard to the danger of overfishing which in particular threatens the capelin stock.

Taking account of the work which is being done by the Third United Nations Conference on the Law of the Sea, work which has not yet been completed,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall cooperate on practical questions in the fisheries sector, attaching particular importance to measures directed towards conservation, rational exploitation and sound reproduction of the fish stocks which migrate in the sea areas between Iceland and Jan Mayen.

The Parties shall exchange information regarding catch statistics and national fishery measures, coordinate scientific research and pool their experience in respect of developments in the fisheries.

1. Translation supplied by the Government of Norway- Traduetion fournie par le Gouvernement norvégien.

Article 2

A Fisheries Commission shall be established. Each of the two Parties shall appoint one representative and one deputy representative to this Commission. The representatives may be assisted by advisers and experts.

The Commission shall meet at least once each year, alternately in each of the two countries. In addition, the Commission shall meet as often as proves necessary.

In addition to the Commission, a Working Group shall be set up composed of marine research scientists from the two countries. The Group shall assist the Commission with scientific advice in connection with its work.

Article 3

The Commission shall consult on such questions as arise in connection with the implementation of the regulatory measures for fishing. It shall submit proposals and recommendations to the two Governments concerning the fishing of migrating stocks in the area, including recommendations in respect of the total allowable catch for such stocks and the distribution of this total allowable catch, and shall also discuss and coordinate other conservation measures. Unanimous recommendations from the Commission become binding after two months if neither Party's Government has raised any objection.

The Parties may instruct the Commission to deal with and study other questions which arise.

Article 4

Given the fact that the capelin stock migrates in both Parties' zones, the Parties shall seek to agree on the total allowable catch for capelin. If agreement is not reached, Iceland, as the Party with the greatest interest in the capelin stock, may stipulate the total allowable catch.

If it turns out that the total allowable catch of capelin for the season is altered as compared with the catch volume which formed the basis for the Norwegian quota, Norway's quota shall be adjusted correspondingly during the same or the subsequent fishing season.

Norway may consider herself nnbound by the total allowable catch if the stipulation thereof is considered to be clearly unreasonable.

Article 5

Norway's share of the total allowable catch for capelin in the Jan Mayen zone is stipulated for the first four years, including 1980, at 15 per cent.

The distribution of the capelin quota between Norway and Iceland can be reexamined in the Fisheries Commission at the latest at the expiry of the four-year period in the light of the developments which have taken place in fishing and on the basis of research findings with regard to the distribution of the capelin stock between the different zones. If agreement is not reached, the Governments of the two countries shall discuss the situation with a view

to arriving at a solution paying due regard to the considerations on which the two Parties have based themselves in drawing up this Agreement.

Article 6

Of that part of the total allowable catch which is due to Iceland pursuant to Article 5, Icelandic fishermen shall be entitled to fish in the Jan Mayen zone a quantity of capelin corresponding to that part of the total allowable catch which is due to Norway pursuant to Article 5.

As regards other migrating stocks, reasonable regard shall be paid to Iceland's dependence on fishing in general and to Iceland's interest in fishing in the Jan Mayen zone. Of that share which is allocated to Iceland in negotiations with Norway and other countries, Iceland may fish a reasonable part in the Jan Mayen zone. Iceland's catch volume in the Jan Mayen zone shall be discussed in the annual consultations in the Fisheries Commission.

Article 7

Each of the Parties may transfer to third countries the right to fish within the quotas they themselves are allocated pursuant to Article 5. Such fishing by third countries may only take place in that Party's own zone.

Article 8

The Parties recognize that effective conservation and rational exploitation of migrating stocks may necessitate consultations and the coordination of fishery measures with other countries, including the stipulation of the total allowable catch and the distribution thereof, in accordance with the principles in Article 63 in the text of the Conference on the Law of the Sea and the provisions of the present Agreement.

Article 9

The question of the dividing line for the shelf in the area between Iceland and Jan Mayen shall be the subject of continued negotiations.

For this purpose the Parties agree to appoint at the earliest opportunity a Conciliation Commission composed of three members, of which each Party appoints one national member. The chairman of the Commission shall be appointed by the Parties jointly.

The Commission shall have as its mandate the submission of recommendations with regard to the dividing line for the shelf area between Iceland and Jan Mayen. In preparing such recommendations, the Commission shall take into account Iceland's strong economic interests in these sea areas, the existing geographical and geological factors and other special circumstances.

The Commission shall adopt its own rules of procedure. The unanimous recommendations of the Commission shall be submitted to the two Governments at the earliest oppor-

tunity. The Parties envisage the presentation of the recommendations within five months of the appointment of the Commission.

These recommendations are not binding on the Parties: but during their further negotiations the Parties will pay reasonable regard to them.

Article 10

In the event of activities taking place on the shelf areas between Iceland and Jan Mayen in connection with the exploration for or exploitation of the natural resources on or in the shelf, the Parties undertake to initiate close mutual consultations and close cooperation with regard to the adoption and enforcement of the necessary safety regulations in order to avoid any pollution which might endanger the living resources in these sea areas or otherwise have a harmful effect on the marine environment.

The Parties undertake to submit to each other specific plans for such activities in connection with the exploration for or exploitation of the shelf resources in ample time prior to the commencement of such activities.

Article 11

This Agreement shall not become binding until the Parties, by an exchange of notes, have notified each other that the necessary constitutional steps have been taken.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed this Agreement.

Done at Reykjavik the twenty-eighth day of May, nineteen hundred and eighty, in duplicate in Norwegian and in Icelandic, both texts being equally authoritative.

For the Government of Norway:
[KNUT VOLLEBAEK]

For the Government of Iceland:
[HALLDÓR ÁSGRIMSSON]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

O V E R E N S K O M S T

mellom

NORGE

og

ISLAND

vedrørende

fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål

Regjeringene i Norge og Island,

som erkjenner behovet for å gjennomføre effektive tiltak for bevaring, rasjonell utnyttelse og reproduksjon av de levende ressurser i havet, og videre for rasjonell utnyttelse av naturressursene på og i kontinentalsokkelen,

som erkjenner at det i henhold til folkeretten er de to land som kyststater som bærer hovedansvaret for effektiv bevaring og rasjonell utnyttelse av disse naturressurser,

som erkjenner betydningen av et koordinert, nært og vennskapelig samarbeide mellom de to land for å sikre disse mål og som likeledes erkjenner nødvendigheten av kooordinert samarbeide med andre berørte land for å sikre disse mål,

som erkjenner Islands sterke økonomiske avhengighet av fiskeriene, jfr. havrettskonferansens artikkel 71,

som tar i betraktning at Island har opprettet en økonomisk sone på 200 nautiske mil, og at Norge vil iverksette en fiskerisone ved Jan Mayen i nær fremtid,

som erkjenner de særlige omstendigheter av betydning for den innbyrdes opptrekking av delelinjen mellom de to land i de berørte havområder for fiskeriformål såvel som for kontinentalsokkelformål,

som uttrykker sin bekymring over den fare for overbeskatning som truer særlig loddebestanden,

som er oppmerksomme på det arbeide som utføres på De Forente Nasjoners tredje konferanse om havets folkerett, et arbeide som ennå ikke er avsluttet,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Partene skal samarbeide om praktiske spørsmål innen fiskerinæringen med særlig vekt på tiltak til bevaring, rasjonell utnyttelse og forsvarlig reproduksjon av de bestander som vandrer i havområdene mellom Island og Jan Mayen.

Partene skal utveksle opplysninger om fangststatistikk og nasjonale fiskeritiltak, koordinere vitenskapelig forskning og utveksle erfaringer når det gjelder utvikling av fiskeriene.

Artikkel 2

Det opprettes en fiskerikommisjon. De to parter vil hver oppnevne en representant og en stedfortredende representant til denne kommisjon. Representantene kan bistås av rådgivere og eksperter.

Kommisjonen skal møtes minst en gang hvert år, vekselvis i hvert av de to land. For øvrig skal kommisjonen møtes så ofte som det måtte vise seg nødvendig.

I tillegg til kommisjonen opprettes en arbeidsgruppe av havforskere fra de to parter. Gruppen skal bistå kommisjonen med vitenskapelige råd i forbindelse med dens arbeid.

Artikkel 3

Kommisjonen skal ha konsultasjoner om de spørsmål som reiser seg i forbindelse med gjennomføringen av reguleringer av fisket. Den skal fremsette forslag og anbefalinger til de to regjeringer vedrørende fiske på vandrende bestander i området, herunder anbefalinger m.h.t. totalkvoter for slike bestander og fordelingen av disse totalkvotene, samt drøfte og samordne andre bevaringstiltak. Enstemmige anbefalinger fra kommisjonen blir bindende etter to måneder dersom ingen av partenes regjeringer har gjort innvendinger.

Partene kan pålegge kommisjonen å behandle og utrede andre forefallende spørsmål.

Artikkel 4

I og med at loddebestanden er en bestand som vandrer i begge parters soner, skal partene søke å bli enige om fastsettelsen av de største tillatte totalfangster for lodde. Hvis enighet ikke oppnås, kan Island, som den av partene som har størst interesse i loddebestanden, fastsette den totalt tillatte fangst.

Hvis det viser seg at den totalt tillatte fangst av lodde for sesongen blir endret i forhold til det fangstkvantum som dannet grunnlaget for den norske kvoten, skal Norges kvote justeres tilsvarende i samme eller etterfølgende fiskesesong.

Norge kan anse seg ubundet av totalkvoten hvis fastsettelsen anses som klart urimelig.

Artikkel 5

Norges andel av totalkvoten for lodde i sonen ved Jan Mayen settes for de første fire år, inklusive 1980, til 15%.

Fordelingen av loddekvoten mellom Norge og Island skal kunne tas opp til revisjon i fiskerikommisjonen senest ved fire-års periodens utløp i lys av den utvikling som har funnet sted på fiskets område og på grunnlag av eventuelle forskningsresultater om loddens fordeling på de ulike soner. Hvis enighet ikke oppnås, skal de to lands regjeringer drøfte situasjonen med sikte på å nå en løsning som ivaretar de hensyn som de to parter har lagt til grunn ved utformingen av denne overenskomst.

Artikkel 6

Av den del av totalkvoten som tilfaller Island i henhold til artikkel 5, gis islandske fiskere adgang til å fiske i sonen ved Jan Mayen et kvantum lodde som svarer til den del av totalkvoten som tilfaller Norge i henhold til artikkel 5.

Når det gjelder andre vandrende bestander, skal det tas rimelig hensyn til Islands avhengighet av fisket i sin

alminnelighet og Islands interesser av fisket i Jan Mayen-sonen. Av den andel som Island blir tildelt i forhandlinger med Norge og andre land, kan Island fiske en rimelig del i sonen ved Jan Mayen. Islands kvantum i sonen ved Jan Mayen drøftes i de årlige konsultasjoner i fiskerikommisjonen.

Artikkel 7

Hver av partene kan overdra til tredjeland retten til å fiske av de kvoter som de tildeles etter artikkel 5. Slikt tredjelandsfiske kan bare finne sted i vedkommende parts egen sone.

Artikkel 8

Partene erkjenner at effektiv bevaring og rasjonell utnyttelse av vandrebestander kan nødvendiggjøre konsultasjoner og koordinering av fiskeritiltak med andre land, herunder fastsettelse av største tillatte totalfangst og fordeling av denne, i henhold til prinsippene i artikkel 63 i havrettskonferansens tekst og bestemmelsene i denne overenskomst.

Artikkel 9

Spørsmålet om delelinjen for sokkelen i området mellom Island og Jan Mayen vil bli gjenstand for fortsatte forhandlinger.

I dette øyemed er partene blitt enige om snarest mulig å oppnevne en forlikskommisjon på tre medlemmer hvorav hver av partene oppnevner et nasjonalt medlem. Kommisjonens formann skal oppnevnes av partene i fellesskap.

Kommisjonen skal ha som mandat å fremsette anbefalinger om delelinjen for sokkelområdet mellom Island og Jan Mayen.

Under utarbeidelse av slike anbefalinger skal kommisjonen ta hensyn til Islands sterke næringsmessige interesser i disse havområder, de foreliggende geografiske og geologiske forhold og andre spesielle omstendigheter.

Kommisjonen fastsetter sin egen forretningsorden. Kommisjonens enstemmige anbefalinger skal forelegges de to regjeringer snarest mulig. Partene tar sikte på at anbefalingene skal forelogges innen fem måneder etter oppnevnelsen av kommisjonen.

Disse anbefalinger er ikke bindende for partene; men partene vil under sine videre forhandlinger ta rimelig hensyn til dem.

Artikkel 10

I tilfelle av virksomhet på sokkelområdene mellom Island og Jan Mayen vedrørende undersøkelse etter eller utvinning av naturressursene på eller i sokkelen, forplikter de to parter seg til nære gjensidige konsultasjoner og et nært samarbeide om fastsettelse og håndhevelse av de nødvendige sikkerhetsbestemmelser for å forhindre enhver forurensning som kan sette de levende ressurser i disse havområder i fare eller for øvrig ha skadevirkninger for det marine miljø.

Partene forplikter seg til å forelegge for hverandre konkrete planer for slik virksomhet vedrørende undersøkelse etter eller utvinning av sokkelressursene i god tid før slik virksomhet tar til.

Artikkel 11

Denne overenskomst skal ikke bli bindende før partene ved noteveksling har meddelt hverandre at de konstitusjonelle skritt som er nødvendige er foretatt.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i Reykjavik, den 28. mai 1980 i to eksemplarer på norsk og islandsk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

For den norske Regjering:

For den islandske Regjering:

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

SAMKOMULAG
milli Noregs og Íslands
um fiskveiði- og landgrunnsmál.

Ríkisstjórn Noregs og ríkisstjórn Íslands,

sem viðurkenna nauðsyn á raunhæfum ráðstöfunum til verndunar, skynsamlegrar nýtingar og endurnýjunar lifandi auðæfa hafsins og ennfremur nauðsyn skynsamlegrar nýtingar auðlinda landgrunnsins,

sem viðurkenna að samkvæmt þjóðarétti bera löndin tvö sem strandríki höfuðábyrgð á raunhæfri verndun og skynsamlegri nýtingu þessara auðlinda,

sem viðurkenna mikilvægi samræmds, náins og vinsamlegs samstarfs milli landanna tveggja til að tryggja að þessum markmiðum verði náð og viðurkenna einnig nauðsyn á skipulögðu samstarfi við önnur lönd sem hlut eiga að máli til þess að ná þessum markmiðum,

sem viðurkenna hversu mjög efnahagur Íslands er háður fiskveiðum, sbr. 71. gr. texta hafréttarráðstefnunnar,

sem hafa í huga að Ísland hefur sett 200 mílna efnahagslögsögu og að Noregur mun á næstunni ákveða fiskveiðilögsögu við Jan Mayen,

sem viðurkenna hinar sérstöku aðstæður sem mikilvægar eru við afmörkun svæða landanna tveggja á þeim hafsvæðum, sem hér um ræðir, bæði að því er varðar fiskveiðar og landgrunn,

sem láta í ljós áhyggjur sínar vegna hættu á ofveiði, sem sérstaklega steðjar að loðnustofninum,

sem hafa í huga þau störf sem unnin eru á 3. hafréttarráðstefnu Sameinuðu þjóðanna og enn er ólokið,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar skulu hafa samstarf um framkvæmdaratriði á sviði fiskveiða og skal sérstök áhersla lögð á ráðstafanir vegna verndunar, skynsamlegrar nýtingar og eðlilegrar endurnýjunar stofna sem ganga um hafsvæðin milli Íslands og Jan Mayen.

Aðilar skulu skiptast á upplýsingum um aflatölur og fiskveiðiráðstafanir landanna, samræma hafrannsóknir og skiptast á upplýsingum um þróun fiskveiða.

2. gr.

Aðilar skulu setja á fót fiskveiðinefnd. Hver aðili skal tilnefna einn fulltrúa og einn varafulltrúa í nefndina. Fulltrúar mega leita aðstoðar ráðgjafa og sérfræðinga.

Nefndin skal koma saman eigi sjaldnar en einu sinni á ári og skulu fundir haldnir á víxl í löndunum tveimur. Ennfremur skal nefndin koma saman eins oft og nauðsynlegt þykir.

Aðilar skulu setja á fót starfshóp fiskifræðinga í tengslum við nefndina. Starfshópurinn skal aðstoða nefndina með því að veita henni vísindaleg ráð varðandi starfsemi hennar.

5. gr.

Hlutdeild Noregs í heildarafla loðnu á Jan Mayen svæðinu skal fjögur fyrstu árin, þ.á m. árið 1980, vera 15%.

Skipting loðnukvóta milli Noregs og Íslands má taka til endurskoðunar í fiskveiðinefndinni í síðasta lagi í lok 4ja ára tímabilsins í ljósi þeirrar þróunar, sem átt hefur sér stað á veiðisvæðinu og á grundvelli þeirra vísindalegu niðurstaðna, sem fyrir hendi kunna að vera um dreifingu loðnunnar um hin ýmsu svæði. Náist ekki samkomulag, skulu ríkisstjórnir beggja landanna fjalla um stöðuna, með það markmið fyrir augum að ná fram lausn sem gætir þeirra sjónarmiða, sem báðir aðilar hafa lagt til grundvallar við gerð samkomulags þessa.

6. gr.

Af þeim hluta leyfilegs aflahámarks, sem fellur í hlut Íslands samkvæmt 5. gr., er íslenskum fiskimönnum veitt heimild til veiða á Jan Mayen svæðinu samsvarandi magn loðnu og fellur í hlut Noregs af leyfilegum hámarksafla samkvæmt 5. gr.

Að því er tekur til annarra flökkustofna skal tekið sanngjarnt tillit til þess hve Ísland er almennt háð fiskveiðum, svo og fiskveiðihagsmuna Íslands á Jan Mayen svæðinu. Af þeim aflahlut, sem Íslandi er veittur með samningagerð við Noreg og önnur lönd, mega Íslendingar veiða sanngjarnan hluta á Jan Mayen svæðinu. Aflamagn Íslands á Jan Mayen svæðinu er tekið til umfjöllunar á hinum árlegu fundum fiskveiðinefndarinnar.

7. gr.

Hvor aðili um sig má úthluta til þriðja lands rétti til að veiða þann hámarksafla, sem vísað er til í 5. gr. Slíkar veiðar má aðeins leyfa innan lögsögu viðkomandi aðila.

8. gr.

Aðilar viðurkenna að nauðsynlegt kunni að vera vegna raunhæfrar verndunar og skynsamlegrar nýtingar flökkustofna að ráðgast við önnur lönd og samræma fiskveiðiráðstafanir hlutaðeigandi landa, þ.á m. ákvörðun leyfilegs hámarksafla og skiptingu hans í samræmi við 63. gr. texta hafréttarráðstefnunnar og ákvæði samkomulags þessa.

9. gr.

Fjallað verður um afmörkun landgrunnsins á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen í framhaldsviðræðum.

Í þessu skyni eru aðilar ásáttir um að skipa svo fljótt, sem verða má, sáttanefnd þriggja manna og skal hvor aðili tilnefna mann, sem er ríkisborgari þess lands. Formaður nefndarinnar er tilnefndur með samkomulagi aðilanna.

Hlutverk nefndarinnar skal vera að gera tillögur um skiptingu landgrunnssvæðisins milli Íslands og Jan Mayen. Við gerð slíkra tillagna skal nefndin hafa hliðsjón af hinum miklu efnahagslegu hagsmunum Íslands á þessum hafsvæðum, svo og landfræðilegum, jarðfræðilegum og öðrum sérstökum aðstæðum.

Nefndin setur sér sjálf starfsreglur. Samhljóða tillögur nefndarinnar skulu lagðar fyrir ríkisstjórnirnar svo fljótt, sem verða má. Aðilar miða við að tillögurnar verði lagðar fram innan fimm mánaða frá skipun nefndarinnar.

Tillögur þessar eru án skuldbindingar fyrir aðilana, en þeir munu taka sanngjarnt tillit til þeirra í frekari málsmeðferð.

10. gr.

Þegar um er að ræða starfsemi á landgrunnssvæðunum milli Íslands og Jan Mayen að því er varðar rannsóknir eða vinnslu auðlinda á landgrunninu eða í því, skuldbinda aðilarnir sig til að hafa náin samráð og náið samstarf um setningu og framkvæmd nauðsynlegra öryggisreglna til þess að koma í veg fyrir mengun, sem gæti stofnað lifandi auðlindum á þessum hafsvæðum í hættu eða haft önnur skaðleg áhrif á umhverfi sjávar.

Hvor aðili um sig skuldbindur sig til þess að leggja fyrir hinn fastmótaðar áætlanir um slíka starfsemi varðandi rannsóknir eða vinnslu landgrunnsauðlinda með hæfilegum fyrirvara áður en slík starfsemi hefst.

11. gr.

Samkomulag þetta öðlast ekki gildi fyrr en aðilar hafa skipst á orðsendingum um að nauðsynlegum stjórnskipunaraðferðum hafi verið fullnægt.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar með umboði undirritað samkomulag þetta.

G j ö r t í Reykjavík hinn 28. maí 1980 í tveimur eintökum á norsku og íslensku og eru báðir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Noregs:

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Ólafur Jóhannesson

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LA NORVÈGE ET L'ISLANDE RELATIF AUX QUESTIONS CONCERNANT LA PÊCHE ET LE PLATEAU CONTINENTAL

Les Gouvernements de la Norvège et de l'Islande,

Reconnaissant la nécessité de prendre des mesures efficaces en vue de la conservation, de l'exploitation et de la reproduction rationnelle des ressources biologiques de la mer, ainsi que de l'exploitation rationnelle des ressources naturelles sur et à l'intérieur du plateau continental,

Reconnaissant que dans le cadre du droit international la principale responsabilité des efforts de conservation et d'exploitation rationnelles de ces ressources naturelles incombe aux deux pays ainsi qu'aux États côtiers,

Reconnaissant l'importance d'nne coopération coordonnée, étroite et amicale entre les deux pays dans le but d'atteindre ces objectifs ainsi que la nécessité de coordonner les efforts de coopération avec d'autres pays affectés en vue d'assurer la réalisation des objectifs en question,

Reconnaissant que l'économie de l'Islande est très lourdement tributaire des pêcheries comme l'indique l'Article 71 du texte de la Conférence sur le droit de la mer,

Considérant que l'Islande a établi une zone économique de 200 miles nautiques et que la Norvège se prépare à établir dans un proche avenir une zone de pêche autour de Jan Mayen,

Reconnaissant l'importance des conditions spéciales s'agissant d'établir nne ligne de partage entre les deux pays dans les zones maritimes concernées en vue de la pêche et de la délimitation du plateau continental,

Exprimant leurs craintes de la surpêche qui menace particulièrement les éperlans,

Tenant compte des travaux en cours de réalisation par la Troisième conférence des Nations Unies sur le droit de la mer, lesquels n'ont pas encore été achevés,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties coopèreront en ce qui concerne les questions pratiques relatives au secteur de la pêche et attacheront une importance particulière aux mesures visant la conservation, l'exploitation judicieuse et la reproduction rationnelle des stocks de poissons qui émigrent dans les zones maritimes situées entre l'Islande et Jan Mayen.

Les Parties procèderont à des échanges de renseignements sur les statistiques en matière de prises et les mesures adoptées sur le plan national en ce qui concerne la pêche, coordonneront la recherche scientifique et mettront en commnn leur expérience en matière de mise en valeur des zones de pêche.

Article 2

Une Commission de la pêche sera créée. Chacune des deux Parties désignera un représentant et un représentant adjoint à ladite Commission. Les représentants pourront être assistés de conseillers et d'experts.

La Commission se réunira au moins une fois par an, à tour de rôle dans chacun des deux pays. En outre, la Commission se réunira en tant que de besoin.

Outre la Commission, un Groupe de travail sera constitué, qui sera composé d'experts des deux pays en recherche maritime. Le Groupe aidera la Commission de ses conseils scientifiques en relation avec son travail.

Article 3

La Commission délibèrera à propos des questions susceptibles de se présenter en ce qui concerne la mise en oeuvre des mesures de réglementation de la pêche. Elle présentera des propositions et des recommandations aux deux Gouvernements sur la pêche des stocks migrateurs dans la zone, y compris sur le volume total de prise autorisé et la répartition dudit volume et elle examinera et coordonnera d'autres mesures de conservation. Les recommandations unanimes de la Commission auront force exécutoire si au bout de deux mois aucun des deux Gouvernements n'a soulevé une objection.

Les Parties pourront demander à la Commission d'examiner et de régler d'autres questions susceptibles de se présenter.

Article 4

Du fait de la migration des stocks d'éperlans dans les zones des deux Parties, ces dernières s'efforceront de s'entendre sur le total autorisé des prises d'éperlans. Si elles ne parviennent pas à s'entendre, l'Islande, du fait de son intérêt majeur dans cette espèce, pourra établir le volume total de prise autorisé.

Si ce total pour la saison est modifié par rapport au volume de prises correspondant au contingent pour la Norvège, ledit contingent sera modifié en conséquence pendant la même saison de pêche ou la saison suivante.

La Norvège ne sera pas tenue de respecter le total de prises stipulé si ce dernier est considéré comme nettement déraisonable.

Article 5

Pour les quatre premières années, y compris 1980, la part de la Norvège dans le volume total permis de prise d'éperlans dans la zone de Jan Mayen est fixée à 15 %.

La répartition du contingent d'éperlans entre la Norvège et l'Islande pourra être réexaminée par la Commission des pêches au plus tard au moment de l'expiration de la période de quatre ans à la lumière de l'évolution survenue dans la situation de la pêche et sur la base dcs conclusions des travaux de recherche en ce qui concerne la distribution du stock d'éperlans entre les différentes zones. En l'absence d'un accord là-dessus, les Gouvernements des

deux pays examineront la situation en vue de parvenir à une solution qui tienne compte comme il convient des éléments sur lesquels les deux Parties ont fondé leurs décisions au moment du présent Accord.

Article 6

Sur la part du total de la prise autorisé revenant à l'Islande conformément à l'Article 5, les pêcheurs islandais seront autorisés à pêcher dans la zone de Jan Mayen une quantité d'éperlans correspondant à la part du total de la prise autorisée revenant à la Norvège conformément à l'Article 5.

En ce qui concerne d'autres stocks migrateurs, il conviendra d'accorder une attention raisonnable à la mesure dans laquelle l'Islande dépend en général de la pêche et à l'intérêt de l'Islande à l'égard de la pêche dans la zone de Jan Mayen. Sur la part attribuée à l'Islande dans les négociations avec la Norvège et d'autres pays, l'Islande est autorisée à pêcher un pourcentage raisonnable dans la zone de Jan Mayen. Le volume de la prise de l'Islande dans Ia zone de Jan Mayen sera examiné à l'occasion des consultations annuelles à la Commission de la pêche.

Article 7

Chacune des Parties peut transférer à des pays tiers le droit de pêche dans la limite des contingents qui lui sont attribués conformément à l'Article 5. De telles activités de pêche par des pays tiers ne peuvent avoir lieu que dans la zone de la partie en question.

Article 8

Les Parties reconnaissent que la conservation efficace et l'exploitation rationnelle des stocks migrateurs peuvent nécessiter des consultations ainsi que la coordination de mesures concernant la pêche avec d'autres pays, y compris la stipulation du total de la prise autorisé et la distribution de ladite prise, conformément aux principes de l'Article 63 du texte de la Conférence sur le droit de la mer et aux dispositions du présent Accord.

Article 9

La question de la ligne de partage du plateau continental dans la zone entre l'Islande et Jan Mayen sera l'objet de négociations permanentes.

À cette fin, les Parties conviennent de désigner le plus tôt possible une Commission de conciliation composée de trois membres, chaque Partie désignant un membre et les deux Parties désignant conjointement le président de la Commission.

La Commission aura pour mandat de présenter des recommandations en ce qui concerne la ligne de partage de la zone du plateau entre l'Islande et Jan Mayen. Lors de la préparation de ces recommandations, la Commission tiendra compte de la mesure dans laquelle l'économie de l'Islande est fortement tributaire de la pêche dans ces zones maritimes, des facteurs géographiques et géologiques existants et d'autres circonstances spéciales.

La Commission adoptera ses propres règles de procédure. Les recommandations unanimes de la Commission seront présentées aux deux Gouvernements dans les meilleurs délais possibles. Les Parties envisagent de présenter les recommandations dans les cinq mois à partir de la constitution de la Commission.

Ces recommandations n'ont pas force exécutoire pour les Parties ; toutefois, pendant leurs négociations ultérieures, les Parties leur accorderont une attention raisonnable.

Article 10

Dans le cas d'activités ayant lieu dans les zones du plateau entre l'Islande et Jan Mayen en relation avec la prospection ou l'exploitation de ressources naturelles sur ou dans le plateau, les Parties s'engagent à se consulter mutuellement de façon suivie et à collaborer étroitement pour l'adoption et la mise en oeuvre des mesures de sécurité nécessaires afin d'éviter toute pollution susceptible de mettre en danger les ressources biologiques dans ces zones maritimes ou d'avoir d'autres effets nuisibles sur l'environnement marin.

Les Parties s'engagent à se communiquer d'autres plans spécifiques concernant des activités ayant trait à l'exploration ou à l'exploitation des ressources du plateau, avec un préavis suffisant avant d'entreprendre de telles activités.

Article 11

Le présent Accord n'aura pas force exécutoire entre les Parties jusqu'à ce que ces dernières, par échange de notes, se notifient mutuellement que les mesures constitutionnelles nécessaires ont été prises.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Accord.

Fait à Reykjavik le 28 mai 1980 en double exemplaire en langues norvégienne et islandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la Norvège :
[KNUT VOLLEBAEK]

Pour le Gouvernement de l'Islande :
[HALLDÓR ÁSGRIMSSON]